

Γεωργίου Παύλου Κανισκᾶ πράγματα, /⁵ τὰ ὅποια ὁ ἴδιος Γεώργιος ἐπάκτωσε
 εἰς γρόσια ἑξακόσια /⁶ ἑξήντατρία Νο 663: ὡς ἡ αὐτὴ πάκτωσις διαλαμβάνει καὶ
 αὐτὴ /⁷ τὸ νᾶ ἐπώλησεν ἡ τοῦ αὐτοῦ Γεωργίου Κανισκᾶ γυνὴ Αἰκατερίνα /⁸ τὸ εἰς
 τὴν Βρύσην κλεῖσμα τοῦ ἀνδρός της, διὰ νᾶ δώση εἰς τὸν /⁹ σινιὸρ Βαλέτα τὰ ἄνωθεν
 γρόσια νᾶ ξεπακτώσῃ τὰ πράγματα /¹⁰ καὶ νᾶ τὰ λάβῃ εἰς χεῖρας της. Μὰ ἐπειδὴ
 καὶ κατὰ τὴν ἐ/¹¹δῶ τοπικὴν συνήθειαν τὰ πακτωμένα πράγματα δίδοντας /¹² εἰς
 τοὺς οἰκοκύριδες ἀποξύλου, ἐκρίθη εὖλογον παρὰ τῶν ὑπο/¹³γεγραμμένων κοινῶν
 ἐπιστάτων, ὅτι τὰ μὲν ἄνωθεν γρόσια /¹⁴ νᾶ τὰ λάβῃ τώρα ὁ σ. Βαλέτας καὶ μετὰ
 τὸν καρπὸν νᾶ πα/¹⁵ραδίδῃ τὰ ὅσα πράγματα βαστᾷ εἰς τὴν αὐτὴν χήραν Κανι-
 σκᾶ, /¹⁶ πληρώνοντας καὶ τὸ ὅσον διάφορον ἤθελε δουλεύσωσι τὰ ἄνω/¹⁷θεν γρόσια
 πρὸς 12 : τὰ % ἕως εἰς τὸν καιρὸν ὅπου τὰ πράγματα θέλει τὰ παραδώσῃ εἰς χεῖ-
 ρας της εἴτι διὰ ἀνακαινι/¹⁸σμὸν ἔκαμεν ὁ σ(ινιὸρ) Βαλέτας εἰς τὰ αὐτὰ πράγματα
 τόσον καὶ /¹⁹ διὰ τὸ πατητῆρι νᾶ μὴ πρετενδέρῃ ἀπὸ τὴν αὐτὴν χήραν /²⁰ οὐδέν.
 Ὅθεν καὶ εἰς ἔνδειξιν σφραγίζεται τὸ παρὸν μὲ τὴν /²¹ κοινὴν σφραγίδα καὶ βεβαιοῦ-
 ται μὲ τὰς ὑπογραφὰς τῶν κοι/²²νῶν ἐπιστάτων, ἵνα ἔχῃ τὸ παρὸν κάθε κύρος καὶ
 ἰσχύν :—

/²³ Μύκονος - 26 : Μαΐου 1819 :—

/²⁴» Σῆμος Νάζος ἐπιστάτης Μυκόνου

/²⁵ Νικόλαος Ἀντριόπουλος ἐπιστάτης Μυκόνου

/²⁶ Μάρκος Καλογεράς κοινὸς καδέρης Μυκόνου

/²⁷ < Ἰγνάτιος Παρθένης κοινὸς Καν/²⁸ τζηλλιέρης Μυκόνου.

208

Ἀρχεῖον Ι Ε Ε Ε, 22479

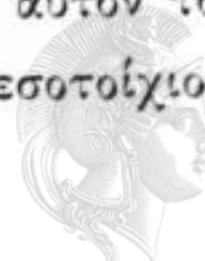
1819 Σεπτεμβρίου 18

Διαχώρισμα ἐπὶ συνεχομένων
 ἀκινήτων (μεσοτοιχία)

1819 ι

/² Κωνσταντῖνος | Πολυγέν(ης) | ἐπιβεβαιοῖ

/³ Διὰ τοῦ παρόντος ἡμῶν γράμματος γίνεται δῆλον ὅτι εἰς τὸ παρελθὸν /⁴
 ἔτος 1818 : Ἰουλίου 1 : θέλουσα ἡ Μαρία ἀνεψιὰ τοῦ παπᾶ τῆς Μα/⁵ροῦς νᾶ κτί-
 σῃ ὀσπήτιον ἀνώγειον, ἐζήτει νᾶ κάμῃ ἀπὸ τὸ ὀπισθεν μέ/⁶ρος τοῦ ὀσπητίου της
 ἕνα πουντὶ ἐπάνω εἰς τὸν ὀσπητότοπον ὅπου ἔχει εἰς αὐ/⁷τὸ τὸ μέρος ὡς ἡ ἀγο-
 Ͼ δεικνύει καὶ νᾶ κάμῃ ὀτζάκι καὶ νᾶ τοῦ σκεπά/⁸σῃ. Καὶ ἐπειδὴ εἰς αὐτὸν τὸν
 σπητότοπον ἔχει ὁ Ἀντώνης Πλασόπουλος δικαί/⁹ωμα νᾶ πληρωθῇ τὸ μεσοτοιχίον,

ἐμπόδιζε τὴν ἄνωθεν ἀνεψιάν τοῦ /¹⁰ παπᾶ νὰ μὴν ἀκουμβήσῃ καὶ κτίσῃ ἐπάνω εἰς τὸ μεσοτοίχιον· καὶ /¹¹ οὕτως ἡ ρηθεῖσα Μαρία ἐπῆρεν ἡμᾶς τοὺς κάτωθεν ὑπογεγραμμένους καὶ ἐ/¹²πήγαμεν εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος καὶ εἶδαμεν τὸ τί ἐζήτει ἡ διαληφθεῖσα Μα/¹³ρία καὶ εἰς τί ἐναντιοῦτο ἡ γυνὴ τοῦ Ἀντώνη Πλασόπουλου καὶ ἐκρίθη εὖ/¹⁴λογον παρ' ἡμῶν ὅτι νὰ πληρώσῃ τὸ μεσοτοίχιον τοῦ Ἀντώνη Πλασό-/¹⁵πουλου καὶ νὰ σφαιλιστῶσιν ἀμέσως τὰ δύο παράθυρα ὅπου ἔχῃ τὸ με/¹⁶σοτοίχιον θεωρῶντας εἰς τὸν βιρανὲ τῆς ρηθείσης Μαρίας καὶ νὰ ἔχῃ /¹⁷δικαίωμα νὰ κτίζῃ ἐπάνω εἰς τὸ αὐτὸ μεσοτοίχιον ἡ Μαρία διὰ νὰ /¹⁸σκεπάσῃ τὸ ὀτζάκι ὅπου ἔκαμεν εἰς τὸ ὀσπήτιόν της. Ἐπειδὴ ὅμως /¹⁹ καὶ ὁ βυρανὲς στέκει εἰσέτι ἄκτιστος ὠμιλήσαμεν τῆς γυναικὸς τοῦ Ἀν/²⁰τώνη Πλασόπουλου νὰ στέργῃ νὰ κτίσῃ ἐκεῖνο τὸ ὀλίγον διὰ σκέπασμα /²¹ τοῦ ὀτζακίου καὶ νὰ μείνουν τὰ παράθυρα τοῦ μεσοτοιχίου ἄκλειστα ἕως νὰ /²² κτιστῇ ὁ βιρανὲς καὶ τότε νὰ λαμβάνῃ καὶ τὴν τιμὴν μεσοτοιχίου κατὰ /²³ τὴν στίμαν τῶν μαστόρων. Καὶ μὲ αὐτοὺς τοὺς λόγους ἔμειναν ἀμφοτέρω /²⁴ τὰ μέρη στερεκτὰ κατὰ τὴν ἀπόφασίν μας, καὶ ἔκτισεν ὀλίγον ἡ ρη/²⁵θεῖσα Μαρία ἐπάνω εἰς τὸ μεσοτοίχιον διὰ νὰ σκεπάσῃ τὸ ὀτζάκι της, /²⁶ καὶ μετὰ παρέλευσιν τεσσάρων - πέντε μηνῶν ἦλθεν ὁ Ἀντώνης Πλα/²⁷σόπουλος καὶ χωρὶς νὰ ἔχωμεν εἶδῃσιν ἐβούλησεν ἐκεῖνο τὸ ὀλίγον κτί/²⁸σιμον τοῦ ὀτζακίου, μὴ θέλωντας νὰ εἰσακούσῃ εἰς ἐκεῖνο ὅπου ἀποφασίσα/²⁹μεν. Αὐτὰ εἶναι ὅλα τὰ ἀκόλουθα τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως καὶ ἡ Μα/³⁰ρία ἔχει δίκαιον εἰς τὸ νὰ κτίσῃ ὡς ἔκτοτε ἀποφασίσθῃ καὶ ἂν πληρώσῃ /³¹ ἤδη τὸ μεσοτοίχιον νὰ σφαιλιστῶσι καὶ τὰ παράθυρα τοῦ Πλασόπουλου διὰ /³² φανέρωσιν ποτὲ καιροῦ ὅτι εἶναι πληρωμένον τὸ μεσοτοίχιον καὶ /³³ εἰς ἐνδειξιν δίδομεν τὸ παρὸν μας ἐνυπόγραφον: —

/³⁴ <1819 | Ἰουλλίου | 18 : Σεπτεμβρίου : Μύκονος :—

/³⁵ Λεονάρδος Βαλέτας ἐπιστάτης Μυκόνου εἰς τὸ παρελθὸν ἔτος

/³⁶ Σῆμος Νάζος

/³⁷ Νικόλαος Ἀντριόπουλος

/³⁸ Νικολὸς Σολωμὸς διὰ χειρὸς ἐτέρου.

/³⁹ Ἰωάννης Γρυπάρης

/⁴⁰ Βασίλης Βρέτας

/⁴¹ Ἀνδρέας Πατρινὸς

/⁴² ἐφημέ(ριος) Μπόνφορτης.